

Ogersko. Ministerski predsednik Banffy zahteva od bodočih vladnih kandidatov, naj privolijo, da Ogerska plača 35% k skupnim potrebščinam. — Neki berolinski list nasvetuje Madjarom, naj se pobotajo z Rumuni in Nemci zoper Slovake in Srbe. Ako se to zgodi, potem še hujši časi napočijo za ogerske Slovane.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče bodo na željo francoskega poslanika še to jesen imenovali tri francoske škofo za kardinale. — Umrl je starosta sv. zbora, kardinal Monaco la Valletta. Ž njegovo smrtjo se je skrčilo število kardinalov, ki se volili sedanjega papeža, na šest.

Italijansko. Marki Rudini je sestavil, kakor smo že zadnjič omenili, zopet novo ministerstvo. Dolgo ni mogel dobiti ministra vnanjih stvari. Slednjič je pa vendar to ministerstvo prevzel Visconti-Venosta.

Francosko. Neki slaboumen Francois je dne 14. julija, ko se je slavil narodni praznik, v Parizu dvakrat ustrelil na predsednika republike, Faure-ja; toda ni ga zadel, pač pa primogel, da so Francozi zopet navdušeni za Faure-ja.

Nemško. Bismark svetuje Nemcem, naj se leta 1900. ne udeležijo svetovne razstave v Parizu; pa Nemci se za starega deda že malo brigajo. — V Berlinu ustanavljajo novo framasonsko društvo za vso Nemčijo. Vlada pa je zato čisto slepa, samo jezuitov se boji in jih ne pusti v deželo.

Rusko. V Lublinu so zaprli 20 katoliških poljskih šolarjev. Šli so od prvega sv. obhajila domov, v rokah imajoč podobice, kar jim nakrat neki mož stisne v roke listke, na katerih je bil protest Poljakov, ker se je ruski car letos imenoval kralja Poljske.

Bolgarsko. Črnogorski knez Nikita ne pride koncem meseca avgusta v Sredec, ampak on zahteva, naj pride knez bolgarski, Ferdinand, poprej k njemu. Vsled te malenkosti še se utegne razbiti zveza Srbije, Bolgarije in Črnogore.

Turško. Turčini, tudi tudi turški vojaki, še vedno na Kreti koljejo kristijane. Deželni zbor pa je imel samo eno sejo. Kristijani se ga nočejo več udeležiti, ker nimajo dvetretjinske večine, da bi ustavo nekoliko spremenili. Turčija je res sramota za krščansko Evropo!

Špansko. Vlada pošlje na otok Kuba koncem avgusta 40 tisoč vojakov, meseca novembra pa zopet toliko. Vsled tega mnogi hujskajo ljudstvo, naj se upre nadaljnemu pošiljanju vojakov na Kubo. Vlada išče te hujskace ter jih hoče ostro kaznovati.

Za poduk in kratek čas.

Poročila iz Rima.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Konec.)

In kdo naj natančno popiše veličje Petrove cerkve! Človek je ne more v mislih obseči, srce je pretesno za čustva, ki se tukaj vzbujajo, in kako naj to spravim pod okorno pero! O velika cerkev, ti si dostojen dom telesnih ostankov velikega apostola, kateremu je Kristus rekel: »Ti si Peter, in na tej pečini bom sezidal svojo cerkev, in vrata peklena se ne bodo premagala!« Tla, na katerih stoji Petrova cerkev, so namočena s potoki mučeniške krvi. Kjer dandanes stoji cerkev, je imel cesar Neron svoje dirkališče; prav tu je bil sv. Peter križan, kakor so novejši čas dokazali učenjaki. — Ko bi bil kdo takrat Neronu rekel, da bo ta priprosti galilejski ribič imel nekdan nad svojim grobom ta veličastni hram!

Toda za Neronov grob nikdo ne ve, njegova slava je zdavna minola, mogočnega rimskega cesarstva ni več, na Petrov grob pa hité do današnjega dne milijoni in milijoni. — Slabo orodje si je Bog izbral za svoje namene, tisto, kar se je ljudem zdelo nespametno, je Bog porabil, da je povišal; strl in osramotil pa mogočnejše tega sveta. Kako srečnega in ponosnega se človek čuti, ko stoji ob grobu sv. Petra, da je v taki velikanski in odlični družbi, v katoliški cerkvi, v kateri je živelo toliko imenitnih mož, za katero je toliko mučencev dalo kri in življenje. Kako slab in neznamenit je bil njen začetek, pa kako veličastno se je razrastla! Kdo si bi to mislil! Priprosti, neučeni in ubogi ribič je prišel iz Jutrovega v mogočni Rim, v bogato, učeno, ošabno, razuzdano mesto. Pa ribič galilejski je zmagal, ker mu je Gospod nekdan rekel: Peter, odslej boš ljudi lovil!

Peter je postal gospodar v Rimu, Rim brez sv. Petra ni nič. Ako človek od daleč gleda na Rim, zdi se Petrova cerkev, kakor mati med otroki, kakor kvočka med piščeti. Lepo pravi neki potopisec, da je rimsko mesto le za to tu, da daje streho neštevilnim romarjem, ki romajo k sv. Petru.

Mogočno doni na praznik sv. Petra tukaj veličastna cerkvena pesem:

O Roma felix, quae duorum Principum
Es consecrata glorioso sanguine:....

»O srečni Rim, ki dveh prvakov s krvjo si posvečen: Od njih krvi se rdečiš, svetá lepote nadkriljuješ vse!«

Srečni Rim! kralj nebes in zemlje te je izbral za sedež svojemu namestniku. Previdnost božja je prečudno vodila tvojo zgodovino, da si postal »caput mundi« — glava sveta.

Srečni Rim, ti si izvoljeno mesto! Oči vsega sveta se upirajo v tebe, ker v tebi je Peter, ki ima ključé nebeskega kraljestva. Kralji in cesarji pridejo semkaj in se klanjajo, ker tukaj je več, tukaj je Peter. Knezi in velikaši, nadškofje in škofje pridejo semkaj, a vsi se smatrajo majhne, ker tukaj je več, tukaj je Peter. Divji sovražniki so večkrat prihruli nad Rim, a Petrove cerkve se niso upali dotakniti.

Tako stoji Petrova cerkev nepremično. Stoletja leté mimo nje, sovražni valovi se zaganjajo v njo, države se vzdigujejo in padajo, narodi prihajajo in odhajajo, a Petrova cerkev stoji in iz nje se širi časni in večni blagoslov na vse, ki se na njo oslanjajo, kateri pa ji nasprotujejo, si ob njenem zidovju razbijajo glave. Upiraj tudi ti, slovenski narod, svoje oči k sv. Petru, kjer je Peter, tam je prava cerkev, kjer je prava cerkev, tam je vir prave omike, sreče časne in večne.

Smešnica. Mlada uradnikova žena reče par mesecev po poroki svojemu možu: »Ti, kako pa to, da imaš samo 60 gld. mesečne plače, ko si mi vendar pred poroko zatrjeval, da imaš 200 gld.?« — »Zlata ženka, reče on, jaz nisem rekel, da imam 200 gld., ampak da toliko zaslužim; toda kaj si hočem, če mi pa več ne dajo!«

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoškofo) bodo prihodnjo soboto v stolni cerkvi 20 čč. gg. dijakonov v mašnike posvetili. Prihodnjo sredo popoldne pa se mil. nadpastir peljejo v Poličane, kjer bodo v četrtek, dne 30. julija posvetili novo župnijsko cerkev.

(Najvišje odlikovanje.) Presvetli cesar so podelili zlati zaslužni križec s krono preč. g. A. Hajšku,

